

[Christmas Møller.]

forhandles om det, og jeg er overbevist om, at med den særlige Sympati, den højt-ærede Indenrigsminister har for Gentofte-kredsen og det ærede Medlem Hr. Drachmann, vil han ogsaa være villig hertil. Ogsaa paa andre Omraader er der Enkelt-heder, som der efter vor Opfattelse bør forhandles om, og det tror jeg ogsaa, man vil kunne gøre. Vi staar frit over for dette Forslags Enkeltheder. Vi er naturligvis bundet til Loven af 1920, saaledes som vi stemte for den dengang, saaledes som vi i Forfatningskommissionen har sagt, at den maatte være Grundlaget, men Enkelthederne i Valglovsforslaget gaar jeg ud fra kan forhandles, og jeg har her nævnt en betydningsfuld Enkelthed.

Jeg har allerede nævnt Spørgsmaalet om Landets Forsvar og kan henvise til de Udtalelser, jeg har fremsat herom.

Jeg vil gerne i Anledning af en Bemærkning, som det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch fremsatte i Gaar, hvor han stillede sig selv som Dyden i Midten mellem det ærede Medlem Hr. Hassing-Jørgensen og mig, sige, at jeg forstod jo nok, at det var nødvendigt for det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch ogsaa at nævne mig, men jeg forstod ikke, hvorfor han egentlig gjorde det paa den Maade, han gjorde, for jeg tror ikke, at det ærede Medlem kan udlede noget af min Tale, fra hvilken der ikke skulde kunne bygges Bro til det, det ærede Medlem aabenbart selv tænker og føler. Jeg understreger med Tilfredshed, at det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch talte om, at nu skulde vi behandle Spørgsmaalet dogmefrit, uden Dogmer fra Fortiden. Jeg er fuldstændig enig med ham om, at paa den Maade maa Spørgsmaalet behandles, og jeg ser i det ærede Medlems Udtalelse et Tilsagn om, at man ogsaa fra Socialdemokratiets Side vil medvirke positivt hertil. Det, vi vil med det Forslag, vi snart indbringer, er just at faa en saadan Forhandling, uden hvilken et positivt Resultat nu engang ikke kan opnaas, i Gang.

Med Hensyn til hele det øvrige Arbejdsstof — det var jo navnlig Spørgsmaalet om Arbejdsløsheden og den økonomiske Politik — sagde det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch, at der var fremsat overmaade mange Udtalelser fra oppositionel Side, som skød ganske over Maalet, som fremstillede Tingene her i Landet i et Skær, som aldeles intet havde med Virkeligheden at gøre. Jeg hørte nøje efter, hvad det ærede Medlem sagde, men jeg tror ikke, at det ærede Medlem kom med et eneste Citat henvisende til,

hvad f. Eks. jeg eller andre konservative Politikere har sagt. Jeg kan i hvert Fald sige til det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch, at ogsaa vi ønsker, at den økonomiske Diskussion, som nu skal foregaa om Landets Forhold, kommer til at foregaa paa et saa redeligt og saa lidt opstøillet Grundlag som overhovedet muligt.

Jeg vil gerne i den Henseende have Lov til at bringe et kort Citat af en Tale, som en Mand, det nævnes jeg arbejder sammen med, hvad jeg ogsaa gerne vil understrege, Redaktør Anders Vigen, holdt ved det konservative Møde paa Bregentved, fordi denne Tale i saa høj Grad dækker, hvad der ogsaa er min Anskuelse. Han sagde:

„Sandheden om Danmark er jo den, at Landet til enhver Tid har været en meget solidere Indretning, end Ulykkesfugle og Sortseere forestillede sig. Og Sandheden er den Dag i Dag den, at skønt vi maa tage vor Del af Forringelsen i Europas Stilling over for den øvrige Verden, og skønt vort Styre har soldet mere, end der er sparet, skønt vort Landbrugs engelsk-tyske Markedskonjunktur har faaet et Trykseksten, lever Landet som saadant dog stadig mere paa Solsiden end paa Skyggesiden og er saaledes stillet, at det vilde være Hysteri af os at gribe til Forholdsregler af den Slags, der maa anvendes over for truende Fare og bitter Nød. Nej, lad os først prøve, om vi ikke ved Retsindighed og god Vilje, ved Duellighed og Arbejdsmod kan *fejre et Opsvingets Kapitel til vort Fædrelands Historie.*“

Jeg har gerne villet citere disse Udtalelser fra et af de betydeligste konservative Møder, der har været afholdt i Sommer, og jeg kan om disse Udtalelser sige, at de angiver den Maade, paa hvilken jeg er mig bevidst ogsaa at have talt om de økonomiske Forhold her i Landet, og aldeles ikke fremstiller dem paa den Maade, som det ærede Medlem sagde, om os. Men fordi man kan sige dette, er det jo ikke rimeligt, saaledes som det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch gjorde det, at tale, som om der var hjulpet saa forfærdelig meget fra Regeringens Side. Mon det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch ikke skulde dykke en Smule ned i, hvad der blev sagt fra Socialdemokratiets Side i 1929? Mon det ærede Medlem ikke havde haft godt af, inden han holdt sin Tale, at se lidt paa, hvad der blev sagt dengang af Ordførere og vel sagtens ogsaa af det ærede Medlem selv, da Arbejdsløsheden var meget mindre end nu. Hvis det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch ikke selv har Tid til at udføre Arbejdet, skal vi gerne staa til hans Disposition